

Juledag

Kl. 9.30 i Tillitze kirke med nadver og Kl. 11.00 i Kappel kirke med nadver.

Salmer:

99 Velkommen igen, Guds engle små

118 Julen har englelyd

129 Julebudet til dem, der bygge

102 Et lidet barn så lysteligt

112 Kom, alle kristne

Nadversalme: 474 Jesus Krist

Prædikant: Henrik Gade Jensen

”Se, jeg forkynder jer en stor glæde, som skal være for hele folket”.

Sådan siger englene julenat til hyrderne på marken. De blev bange af at se englene, de vidste ikke, hvad der var gang i, men de beroliges så med det samme: Frygt ikke, siger englene.

For englene er kommet for at forkynde en stor glæde, en glæde ikke kun for de få og udvalgte, men er for alle, for hele folket, for hele menneskeheden

Et af de hyppigste tillægsord omkring julen er glæde. Det er et glædeligt budskab, det gør os glad, eller burde gøre det.

x

”Sorg er til glæde vendt, klagen endt!” sang vi i Ingemanns Julen har englelyd.

Og til at begynde med sang vi:

”O, måtte vi kun den glæde se,

før vore øjne lukkes!

Da skal, som en barnemoders ve,

vor smerte sødt bortvugges.”

Og til slut synger vi om ”Guds Søn med glæde. Kom, lad os ham tilbede, ...”

I morgen skal vi synge: "Hjerte, løft din glædes vinger!"

Juleaften sang vi: "thi glæde sig Jerusalem! Halleluja, halleluja!"

"Julen har bragt velsignet bud,
nu glædes gamle og unge."

X

Så, ja, julens er glædens fest, og det er der en grund til.

Det er en forløsning.

Sådan følte det i samtiden, den profet, som var ventet, ser ud til at være kommet.

Vi hørte om profetien i det jeg læste fra Esajas' bog:

"For et barn er født os, en søn er givet os, og herredømmet skal ligge på hans skuldre. Man skal kalde ham Underfuld Rådgiver, Vældig Gud, Evigheds Fader, Freds Fyrste. Stort er herredømmet, freden uden ophør over Davids trone og over hans rige, så han kan grundfæste det og understøtte det med ret og retfærdighed fra nu af og til evig tid."

Men med den store forskel, at Jesus ikke blev og ikke ville være en ny David, en ny Salomon, en konge eller fyrste.

Han var og blev både noget større og mindre på samme tid.

For han var Guds søn og forstod sig som sådan. Intet mindre. Ingen profet, ingen klog mand, ingen præst. Nej, han var guddommelig.

Men samtidig også menneskelig, født som et almindeligt barn, ovenikøbet mere fattigt, i en krybbe i en stald på en mark, hvor den kolde vind blæser.

X

Julen er glædens fest. Påsken er sorgens og lidelsens dage.

Det begynder i julen, med julens evangelium.

Evangelium kommer fra græsk, og betyder "glædesbudskab", sammensat af eu- (=god) og angelos (= engle, angel).

Direkte oversat: noget godt fra engle.

x

I epistlen hørte vi om, hvordan Gud nu viser sig, og hvordan han viste sig tidligere og før Jesus:

Gud har i fortiden talt til fædrene (altså israelitterne) gennem profeterne. Men nu taler han på en anden måde, nemlig direkte og på én gang gennem sin søn

Derfor er Jesus ikke bare en ny profet, et nummer i rækken, men rækken af profeter bliver brudt med Jesus, for han erstatter samtlige profeter. Der skal ikke mere ventes på en anden.

Nu er Gud til stede direkte, som sin søn. Og så er profetierne gået i opfyldelse, men også fuldbragt og afsluttet.

x

Mange synes, det er mærkeligt, at vi går så meget op i et lille barns fødsel, en baby. I mange kirker, især i den katolske del af kristenheden, kan man se Jesusbarnet som en trivelig sund lille hvid dreng med strutkinder og topmave.

Men det er jo ligegyldigt.

Det er princippet: at Gud viste sig, man kan sige delegerede sig, delte sig, så han fik det ene ben placeret på jorden. og ikke mere kun i himlen.

Den guddommelige magtdeling er baggrunden for den samfundsmæssige magtdeling, som er definition på demokrati og civilisation.

Det var det, som tog sin begyndelse julenat.

Vi ved, at al magt korrumpere, og det gælder også guddommelig magt. Derfor er det så vigtigt, at Gud med Jesus fødsel ikke mere kun er én, men to, og faktisk også tre med helligånden.

Så lader Gud sig ikke mere korrumpere. Den gamle Gud kunne vredes og sende syndfloder eller plager eller spyr ild over landsbyer. Det hører vi i hvert fald ikke Jesus gøre eller true med. Anliggendet bliver - fra da af - et helt andet.

Det bliver en solidaritet med mennesket, en medfølelse med mennesket, og dermed også en modning og karakterfæstelse af mennesket. Vi skal ikke mere bare handle i overensstemmelse med budene og loven, mere lade som om end inderligt føle, nej, med Jesus skal vi ville det af hele vores hjerte.

Sandheden og troen ligger i hjerterne, i det indre menneske, og ikke i det ydre.

Dauids slægt er ophævet til fordel for menneskeslægten.

Amen og glædelig jul